Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from "Kalaimagal"

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் திருப்பணி

* மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் *

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் அருமையை அறிந்து பழகி வந்த சொக்கம்பட்டி ஜமீன்தாராகிய பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத்தேவர் கி.பி. 1721-ஆம் வருஷத்திற்கு முன் உலக வாழ்வை நீத்தார். தம்முடைய தலைவராகவும் நண்பராகவும் இருந்த அவருடைய பிரிவைப் பொன்னம்பலம் பிள்ளையால் சகிக்கமுடியவில்லை. அவர் இல்லாத உலகத்தில் வாழ்வதைவிட அவரோடு செல்வதே நல்லதென்று நினைத்தார். ஆனால் விதி அதற்கு இணங்குமா? அன்பு, அருள், அறம் எல்லாவற்றிற்கும்மேல் நின்று ஆணை செலுத்தும் விதியின் வலிமையைக் கடப்பார் யார்?

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் துக்கம் கரை கடந்து நின்றது. அவர் ஒரே ஒரு செய்யுள்தான் சொல்லியிருக்கிறார். அவருடைய துயரத்தின் முழு இயல்பையும் அச் செய்யுள் புலப்படுத்தும்.

'அந்த மகராஜன் இந்த நாட்டின் அரசாட்சியைத் துறந்து வானாட்டை அரசாளப் போய்விட்டான். ஆனால் இங்கே என்னை ஸ்தானாதிபதியாக வைத்துக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்ததைச் சிறிதளவாவது மதியாமல் தனியே சென்றுவிட்டான். அந்தச் சேனாபதிப்பெருமானாகிய சின்னணைஞ்சானைப் பிரிந்து நான் இங்கே இருப்பதனால் என் உள்ளம் புண்பட்டுத் தவிக்கின்றது. அவன்

போனவழி போனுலொழிய அப்புண் தீராது' என்று நைந்து புலம்பி அவர் பாடிய செய்யுள் வருமாறு:

*"வானு டரசாளப் போன மகராஜன்
தானு பதியேனவுஞ் சற்றுமதித் தானிலையே
சேனு பதிப்பெருமான் சின்னணைஞ்சான் போனவழி
போனு லொழியமனப் புண்பாடு தீராதே."

* * *

பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத் தேவருக்குப் பின் சிலர் சில காலம் ஜமீன் ஆட்சியை நடத்திவந்தனர். கி. பி. 1729-ஆம் வருஷம் சிவராமச் சின்னணைஞ்சாத் தேவரென்பவர் ஜமீன்தாரானர். அவர் பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத்தேவருடைய தம்பியின் குமாரர். அவர் காலத்தில் பொன்னம்பலம் பிள்ளையும் பெரியநாயகம் பிள்ளை யென்பவரும் ஸ்தானுதிபதிகளாக இருந்தனர். தம் பெரிய தந்தையார் காலத்தில் இருந்தவரென்ற நிலையினல் சிவராமச் சின்னணைஞ்சாத்தேவர் பொன்னம்பலம்பிள்ளையை ஸ்தானுதிபதியாக வைத்திருந்தாரேயன்றி உண்மையில் அவரிடத்தில் அன்பு கொள்ளவில்லை.

வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்றிருந்த பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் உள்ளம் தர்மத்திற் சென்றது. திருக்குற்றாலம் முதலிய ஸ்தலங்களில் தம் பெயரால் சில தர்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினர். அவருக்கு முன்பு சொக்கம்பட்டி ஸம்ஸ்தானத்தில் ஸ்தானுதிபதியாக இருந்த வயித்தியப்ப பிள்ளையென்பவர் திருக்குற்றாலத்தில் தம் பெயரால் வயித்தியப்ப விலாசம் என்ற மண்டபம் ஒன்று கட்டினர். அவ்வாறு தம் பெயராலும் ஒன்று கட்ட அநுமதி தரவேண்டுமென்று பொன்னம்பலம் பிள்ளை ஜமீன்தாரை வேண்டினர். ஜமீன்தார் அதற்கு இணங்கவில்லை. அப்பால் பண்புளிப்பட்டினத்திலுள்ள திருமலையிலேனும் தம் சொந்தப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்து ஒரு மண்டபம் கட்டிக்கொள்ள இடம் கேட்டார். அதற்கும் ஜமீன்தார் சம்மதிக்கவில்லை. சில

* இச்செய்யுள், "வானு டரசாளப் போன மதப்புலிதான், தானு பதிதனையுந் தானழைத்துப் போகாதோ, சேனு பதிராஜன் சின்னணைஞ்சான் போனவழி, போனு லொழியமனப் புண்பாடு தீராதே" என்றும் வழங்கும்.

முறை வற்புறுத்திக் *கேட்டபோது, "நமக்கு இஷ்ட மில்லாத காரியத்தில் இவ்வளவு பிடிவாதம் பண்ணுவது நன்றாக இல்லை; உம்முடைய மனம் போனபடி யெல்லாம் நாம் செய்வது இயலாத காரியம்" என்று கோபித்துக் கொண்டார்.

பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் உள்ளத்தை இவ் வார்த்தைகள் சுட்டன; தம் பழைய நிலையை அவர் எண் ணிப் பார்த்தார். அந்த ஸம்ஸ்தானத்தில் அவர் வைத்தது சட்டமாக நடந்தது ஒரு காலம். ஆனையோடு பழகி விட்டுப் பூனையைக் கெஞ்சவேண்டிய நிலை வந்ததை நினைந்து அவர் இரங்கினர். 'சரி; இனி இந்த இடத்தில் இருப்பதில் பயன் ஒன்றும் இல்லை' என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டார். 'இவ்வளவு நாள் உங்கள் பரம்பரைக் குரிய செம்புலியென்னும் பட்டத்திற்கேற்ற குணம் எப் போது வரும் எப்போது வருமென்று காத்திருந்தேன். கோபமென்பது சிறிதும் இதுகாறும் உமக்கு வரவில்லை. இப்போதுதான் அந்தப் பட்டம் பொருளுடையதாயிற்று. உம்முடைய கோபம் உம்மிடம் புலியின் குணம் இருப் பதைக் காட்டியது' என்ற கருத்தைக் குறிப்பாக வெளி யிடும் ஒரு செய்யுளைக் கூறிவிட்டு அவர் சொக்கம்பட்டியை நீத்துச் சங்கரநயினர் கோயிலுக்குச் சென்றார். அச் செய்யுள் வருமாறு:

"என்றுவரு மென்றுவரும் என்றிருந்தேன் திவ்யகுணக்
குன்றமே கோபங் குறியாதே—மன்றுதனில்
செம்பியன்போல் வாழுஞ் சிவராம தேவமன்ன
அம்புவிமேற் செம்புலிப்பட் டம்."

[கோபம் குறியாதே செம்புலிப்பட்டம் என்று வருமென்றிருந் தேன் என்று கூட்டிப் பொருள் செய்க. குணக்குன்றமென்றது குறிப்புமொழி. குறியாதே - காணமல். சிவராம செம்புலிச் சின் னணைஞ்சாத் தேவரென்பது ஜமீன்தாரின் முழுப்பெயர்.]

* * *

சங்கரநயினர்கோயில் எம்பெருமானிடம் பொன்னம் பலம்பிள்ளை நெடுநாட்களாக ஈடுபட்டவர்; அந்த ஸ்தலத்து நாயகரை உத்தரகோசமங்கையிலிருந்து மீட்டவர். அவ்வாலயத்திற் புகுந்து சங்கரநாராயண

மூர்த்தியைத் தரிசித்தபோது அவருக்குத் துக்கம் பொங்கி வந்தது. உலக இயல்பை நினைந்து அவர் வருந்தினார். 'இதம் அறியாதவரிடம் ஊழியம் செய்வதைக்காட்டிலும் காவியாடை புனைந்து துறவியாகிவிடலாம்; இல்லையேல் அவர் கண்முன்னே இராமல் கப்பலேறி வேற்று நாட்டுக்குப் போய்விடலாம்; அதுவும் இயலாவிட்டால் இறந்துவிடலாம்; மறுபிறவியிலேனும் இந்த நிலை வராமல் இருக்கும். கல்லிலே அம்பை எய்து பிளக்க முடியுமா? இங்கிதம் அறியாதவர்களோடு பழகுவது அத்தகையது தான்' என்ற எண்ணங்கள் அவர் உள்ளத்தே எழுந்தன; அவற்றையே ஒரு செய்யுளுருவத்தில் அவர் வெளியிட்டார்:

> "காவிக் கலையிலை யோகப்ப லேறக் கடலிலையோ
> ஆவிக்கு மீளப் பிறப்பிலை யோகல்லி லம்புதனை
> ஏவிப் பிளப்பது போலே யிதமறி யாதவரைச்
> சேவிப்ப ரோசிவ சங்கர ராசைச் சிவக்கொழுந்தே."

[கலை - ஆடை. ராசை - சங்கரநயினார் கோயில்; ராஜபுரமென்பதன் மரூஉ.]

சில தினங்கள் சங்கரநயினார் கோயிலில் இருந்து ஸ்வாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுப் பொன்னம்பலம்பிள்ளை திருநெல்வேலி சென்றார். அங்கே இருந்த ஆறை அழகப்ப முதலியார் அவரை வரவேற்று உபசரித்தார். அவரைக் கண்டு பேசி மகிழ்வதில் முதலியாருக்கு மிக்க விருப்பம் உண்டு. பெரியசாமிச் சின்னணைஞ்சாத்தேவர் இறந்த பிறகு பொன்னம்பலம்பிள்ளை ஊக்கக்குறைவாக இருப்பதை முதலியார் அறிந்திருந்தார். அவரை நேரில் கண்டபோது முதலியாருக்குப் பழைய நினைவுகளெல்லாம் வந்தன.

"இப்போது உங்கள் ஜமீன் எப்படி இருக்கிறது?" என்று முதலியார் கேட்டார்.

"எங்கள் ஜமீனா? எனக்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? என்னுடைய மகராஜன் எப்போது போனாரோ அப்போதே என் ஜீவனும் போய்விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். இப்போது நடைப்பிணமாய்த்தான் இருக்கிறேன்."

“ஐயவே இப்பொழுது நீங்கள் ஸ்தானாதிபதியாக இல்லையா?”

“இருந்தேன்; பெயருக்கு மாத்திரம் அப்படி இருந்தேன். அருமை அறியாத இடத்திலே இருப்பதில் என்ன பயன்? அதனால் தங்களைத் தேடி வந்து விட்டேன்.”

இந்த வார்த்தைகள் முதலியார் நெஞ்சில் மிக்க இரக்கத்தை உண்டாக்கின; ‘இவர் எத்தகைய மனிதர்! ஆயிரம் பேர் இருந்தாலும் இவருக்குச் சமானமாக முடியுமா? இவரை அருகில் வைத்துக்கொள்வதற்கு எவ்வளவு தவம் செய்திருக்கவேண்டும்!’ என்று அவர் எண்ணி வருத்த முற்றார்.

பொன்னம்பலம்பிள்ளை தம் கருத்தை அமைத்து,

“தானா பதியெனும் பேர்மாத் திரமேன் றமிழருமை
ஆனா லறிவது நீமாத் திரமெனக் காதரவு
நானா விதத்திலுங் காணேன் உனைமுற்றும் நம்பிவந்தேன்
மானா பராதொண்டை நாடா வழகப்ப மன்னவனே”

என்ற பாடலைக்கூறினார்.

முதலியார், “நீங்கள் இங்கே வந்தது என் பாக்கியம். இந்த வீடு உங்களுடையது. சௌக்கியமாக இங்கேயே இருக்கலாம்” என்று அன்பு ததும்பக் கூறினார்; அவருக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவிப் பாதுகாத்துவந்தார்.

* * *

இவ்வாறு பொன்னம்பலம்பிள்ளை திருநெல்வேலியில் இருந்த காலத்தில் சொக்கம்பட்டியிலிருந்த சிவராமத் தேவரிடம் பலர் வந்து, “உங்கள் ஜமீன் ஸ்தானாதிபதி அங்கே போய் இருப்பது உங்களுக்கு அகௌரவமல்லவா?” என்று கூறினர். ஜமீன்தார் ஆறை அழகப்ப முதலியாருக்கு அடங்கினவர். ஆதலின் தம்மைப் பற்றி முதலியார் ஏதேனும் தவறாக எண்ணிவிட்டால் என் செய்வதென்ற எண்ணம் ஜமீன்தாருக்கே இருந்தது. ஆதலின் பொன்னம்பலம்பிள்ளையை மீட்டும் சொக்கம்பட்டிக்கு வருவிப்பதற்கு முயன்றார்; பிள்ளையின் விருப்பப்படியே திருமலையில் திருப்பணிகள் செய்துகொள்ளலாமென்று சொல்லியனுப்பினார்.

தம் கருத்து முற்றுப்பெறுமென்பதை உறுதியாக அறிந்துகொண்ட பொன்னம்பலம் பிள்ளை முதலியாரிடம் விடைபெற்றுச் சொக்கம்பட்டி வந்துசேர்ந்தார். பிறகு தம் பொருளை மிகுதியாகச் செலவிட்டுத் திருமலை ஆண்டவர் ஆலயத்திற் சில திருப்பணிகள் இயற்றுவித்தார். அவற்றை இயற்றிய பின்னர் அவர் மனம் ஒருவாறு ஆறுதலுற்றது.

*　　　　*　　　　*

சொக்கம்பட்டி ஜமீனில் பல குழப்பங்கள் நேர்ந்தன. பட்டத்தின் உரிமைபற்றிப் பல கலகங்கள் நிகழ்ந்தன. பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவற்றிற் சிரத்தை கொள்ளவில்லை. முதுமைப் பருவத்தில் அவருக்குத் தெய்வ சிந்தையும் தமிழன்புமே பற்றுக்கோடாக இருந்தன. அவர் 1762-ஆம் ௵ (கொல்லம் ஆண்டு 937, மாசி மாதம் 7-ஆம் தேதி) சிவபத மடைந்தனரென்று தெரிகிறது.

மதியூகியும் தமிழ்ப்புலவரும் சிவபக்திச் செல்வருமாகிய பொன்னம்பலம் பிள்ளையின் செயல் ஒவ்வொன்றும், 'அவர் சாதாரண மனிதர்களோடு சேர்த்து எண்ணுதற்குரியவரல்லர்; மனிதவர்க்கத்தில் தமக்கென்று தனிச் சிறப்புடைய ஸ்தானத்துக்குரியவர்' என்பதை விளக்கச் செய்யும்.

[குறிப்பு: பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள் [illegible] காறும் எழுதிய [illegible] என்ற சொக்கம்பட்டி ஜமீன் [illegible] புஸ்தகமும் நான் தேடியும் [illegible] களுமேயாம்.]

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை